

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.15/2013/7. szám

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2014. január 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A garázdaság büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2012. november 21. napján kihirdetett B.324/2010/12. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A társtettesként elkövetett garázdaság büntetteként és súlyos testi sértés büntette kísérleteként értékelt cselekményeket egységesen társtettesként elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletének minősíti.

Ezért a halmazati büntetésre történő utalás mellőzésével az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetést tekinti kiszabottnak.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.I.524/2010. szám alatt bevételezett 1., 2. és 3. tétel alatt nyilvántartott tégladarabok lefoglalását megszünteti és megsemmisítésüket rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma:

Az I.r. vádlott tartózkodási helye: ...

Indokolás:

A **Győri Törvényszék** a 2012. november 21. napján kihirdetett **B.324/2010/12. számú ítéletében** megállapította **I.r. vádlott** bűnösségét a Btk.271.§ (1) és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntetében, továbbá a Btk.170.§ (1) és (2) bekezdés szerint minősülő testi sértés kísérletének büntetében.

II.r. vádlott bűnösségét kimondta a Btk.271.§ (1) és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntetében és a Btk.170.§ (1) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétségében.

Ezért a bíróság **I.r. vádlottat** - halmazati büntetésül - 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, az egy napi tétel összegét 200 forintban határozta meg és rendelkezett az így kiszabott 60.000 forint pénzbüntetés átváltoztatásáról annak meg nem fizetése esetére.

II.r. vádlottat 1 évre próbára bocsátotta.

III.r. vádlottat az ellene Btk.271.§ (1) és (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntette és a Btk.170.§ (1) bekezdés szerint minősülő könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól - a Btk.29.§ (1) bekezdésében meghatározott jogos védelemre, mint büntethetőséget kizáró okra hivatkozással - a Be.6.§ (3) bekezdés c/ pont és 331.§ (1) és (3) bekezdése alapján felmentette.

Rendelkezett a bűnjelek jogi sorsáról és a vádlottak által viselendő, illetőleg a felmentés folytán az állam terhén maradó bűnügyi költségről.

A Győri Törvényszék ítélete **III.r. vádlottra** nézve 2012. november 21. napján, **II.r. vádlott** vonatkozásában 2012. november 23. napján jogerőre emelkedett, így nem képezte felülbírálat tárgyát.

Az ítéletet az ügyész az I. r. vádlott tekintetében is tudomásul vette.

Az ítélet ellen **I.r. vádlottvédője** - 3 napi gondolkodási időt követően törvényes határidőn belül - a testi sértés büntettének kísérlete alól felmentés, egyebekben enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. Indokolásában előadta, hogy az elsőfokú bíróság eljárási hibát nem vétett, de ítéletet megalapozatlan, továbbá a bizonyítékokat nem megfelelően értékelte.

A cselekmény előzményeiről ugyan említést tett, de helytelenül állapította meg, hogy ki kezdeményezte a szidalmazást és a támadást. E körben utalt a **a vádlott családja** tagjainak vallomására, miszerint ez a személy **III.r. vádlott** volt, illetőleg **1. tanú** nyilatkozatára, aki azt vallotta, hogy a III.r. vádlott esetében kellett aggódni, hogy elragadja az indulat és neki megy **a vádlott családjának**. Nem is indokolta meg, hogy miért vetette el ezeket a vallomásokat, bár az idős **vádlotti**-házaspár korából adódóan voltak előadásokban lényegtelen ellentmondások. **III.r. vádlottnak** a tanúkkal ellentétes vallomásaira figyelemmel kifejtette, hogy felderítetlen a tényállás abban; vajon pontosan hol zajlott le a cselekmény. Nem volt arra bizonyíték ugyanis, hogy az incidens valóban **III.r. vádlotték** háza előtt volt. Az elsőfokú bíróság az elfogulatlannak nevezett **2. tanú** vallomására alapította a tényállást, de nem vette figyelembe, hogy a tanú semmi konkrétumot nem tudott mondani, azon felül nem is nevezhető pártatlannak, mert baráti viszonyban van a III.r. vádlott családjával.

A tényállás nem tartalmaz megállapítást arra nézve, hogy **III.r. vádlott** cselekvősege sérülést idézett elő **I.r. vádlottnál**, sőt ok-okozati összefüggésben van az I.r. vádlott életveszélyes állapotának kialakulásával, holott ezt az orvos-szakértő véleménye tartalmazta. A sérülés tényét a helyszínre érkező orvos megállapította, de a keletkezés mechanizmusára nem folyt bizonyítás. A bűnügyi technikus nem készített fotókat az I.r. vádlott sérült lábáról, a **a vádlott családja** tagjai nem is vettek részt a helyszínelésen, az egyoldalúan csak **III.r. vádlott** részvételével zajlott. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy - a cselekvőségének tényeit mindvégig elismerő - **I.r. vádlott** riasztás céljából, önvédelmi szándékkal vette magához a riasztó pisztolyt, melyet csak akkor használt, amikor a III.r. vádlott őt megdobta, illetve apjára támadt. Az I.r. vádlott által **III.r. vádlottnak** okozott sérülések csak könnyű jellegűek voltak, a fegyverhasználatnak a súlyosabb eredmény

kiváltására alkalmassága csak feltételezés. A löporos sérülés keletkezésének módja sem tisztázott, mivel a szakértő nem tudott nyilatkozni arra, milyen testhelyzetben érthette **III.r. vádlottat** a lövés.

Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását; **I.r. vádlottnak** bizonyítottság hiányában történő felmentését az ellene súlyos testi sértés büntetnének kísérlete miatt emelt vád alól, illetve a terhén maradó garázdaság bűncselekményért a kiszabott joghátrány enyhítését.

A **Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.34/2013/1-I. számú átiratában** a vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárása szabályos volt, a bizonyítékokat feltárva okszerű mérlegelési tevékenység eredménye a tényállás, de kisebb mértékben hiányos és pontatlan, mely az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető. Eszerint a tényállást azzal kell kiegészíteni, hogy az **I.r. vádlott** által revolverrel a sértett mellkasára irányuló, közlről leadott lövések jelen esetben maradandó fogyatékoság okozására nem voltak alkalmasak. Az ide vonatkozó indokolási rész is mellőzendő.

A jogi indokolás körébe tartozónak ítélte és a tényállásból mellőzni indítványozta az 5. oldal első bekezdésében az I.r. vádlott tudattartalmára vonatkozó megállapításokat.

Álláspontja szerint a terhelt bűnösségére vont következtetés okszerű volt, ehhez megfelelő jogi indokolást is fűzött, de a cselekménysorozat minősítése részben téves. A súlyos testi sértés kísérletének megállapítását már a tégladarabok **III.r. vádlott** felé dobálása is megalapozza, a gázfegyverrel történő közeli lövések pedig az I.r. vádlott szándékát egyértelművé teszik. A garázdaság vétsége azonban szubszidiárius bűncselekmény, melynél a súlyos testi sértés büntetnének kísérlete magasabb büntetési tétellel fenyegetett súlyosabb bűncselekmény, így halmazat nem létesül, hanem csak ez utóbbi állapítható meg. A bűnösségi körülmények kiegészítését indítványozta az eszközhasználattal és a garázda jellegű elkövetési móddal. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott pénzbüntetés nemét, a napi téfelszámot és a napi tétel összegét erre tekintettel is arányosnak, továbbá szükségesnek találta. Rámutatott, hogy fel kell hívni a büntetéskiszabás körében a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontját, mely enyhítő rendelkezés alkalmazásával kerülhetett sor a szabadságvesztés helyett pénzbüntetés bevezetésére. A helyes minősítésre figyelemmel mellőzni kell a halmazatra való utalást. A bűnjelként kezelt tégladarabok tekintetében kifejtette, hogy azok nem az elkövető tulajdonát képezik, a közbiztonságra sem veszélyesek, birtoklásuk jogszabályba nem ütközik, ezért elkobzás alá nem eshetnek, viszont megsemmisítésüknek van helye. Az átirat tartalmának megfelelően az ítélet megváltoztatását, egyebekben annak helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen megjelent **I.r. vádlott védője** a fellebbezést fenntartotta és annak indokolását azzal egészítette ki, hogy az elsőfokú bíróság téves jogi következtetéssel állapította meg védencc felelősségét a testi épség elleni bűncselekményben. Az 5. oldalon rögzíti az ítélet, hogy **III.r. vádlott** joghatályos magánindítványt terjesztett elő, de nem tartalmazza, hogy ez mire terjed ki, ezt mikor tette meg. A szakvélemény sem állapította meg, hogy a gázfegyver alkalmas volt-e súlyos testi sértés okozására. Hangsúlyozta védencc riasztásra irányuló szándékát, mely nem terjedt ki a testi sérülés okozására.

A tényállásban tévesen az szerepel, hogy védenca nem a sérült személy, hanem az elkövető és **III.r. vádlott** a sértett. Álláspontja szerint az ellentmondásos vallomások okán csak a tényállás megállapításánál a szakvéleményből lehet kiindulni, akkor pedig az I.r. vádlott sérülésének a téglával megdobással való keletkezését is rögzíteni kell, hiszen erre figyelemmel tette át az ügyet vádtól eltérő minősítés és hatáskör hiánya okán a Soproni Városi Bíróság a törvényszékre. Kérelmét akként módosította, hogy az ítéletábra elsődlegesen jogos védelmi helyzet miatt, másodlagosan bizonyítottság hiánya okán mentse fel védencét a súlyos testi sértés büntetékének kísérlete miatt emelt vád alól, harmadlagosan osztotta az ügyész álláspontját, miszerint a garázdaság nem büntett, hanem vétség, mely a testi sértés büntette mellett nem állapítható meg, ezért jóval enyhébb joghátrány; próbára bocsátás az arányos. A bűnösségi körülmények is ezt indokolják, hiszen jelentős az időmúlás.

Az **ügyész** indítványát annyiban módosította, hogy a tényállás kiegészítendő azzal a megállapítással, hogy mennyire kerülték el az I.r. vádlott által dobált tégladarabok **III.r. vádlottat**. Az időbeli hatály tekintetében nem tartotta enyhébbnek a 2012. évi C. törvény alkalmazását, mert a pénzbüntetés napi tételének alsó határa - az elkövetéskor hatályban volt szabály szerint 100 forintról - 1000 forintra emelkedett. Utalt rá, hogy a **III.r. vádlott** jogos védelmi helyzetére figyelemmel nincs csoportos garázdaság. A szakvélemény alapján garázdaság felfegyverkezve való elkövetése sem áll fenn. A szabadságvesztés helyett kiszabott pénzbüntetés méltányos, mert az enyhítő szakasz alkalmazása okán a napi tételszám felső határához - az 540 napi tételhez - képest 270 nap körüli mérték lett volna a gyakorlatnak megfelelő.

A védő érveire reagálva kifejtette, hogy a törvényszék **III.r. vádlott** és **III.r. vádlott felesége** vallomását is figyelembe vette, **2. tanú** tekintetében pedig senki nem hivatkozott elfogultságra. A lövés módjára, irányára, a 13 cm távolságból való leadására figyelemmel a riasztási szándék cáfolható. Az ítélet tartalmazza annak érveit, hogy miért nem fogadhatók el **vádlottiék** vallomásai. E nyilatkozatok szerint ugyanis **III.r. vádlott** nem is szenvedhetett volna sérülést. A **III.r. vádlott** sérüléseit leíró dokumentumokban szerepel, hogy a **III.r. vádlott** homlokán sérült, illetve a védekezésre emelt alkarján. Saját cselekvőségükre egyáltalán nem nyilatkoztak az I-II.r. vádlottak, illetve családtagjaik, arra sem, milyen eszközök voltak náluk, illetve hogyan kerültek a helyszíni szemle adatai szerint a téglarabok **III.r. vádlott** udvarába. A védelem - az ügyészi álláspont szerint - kizárólag a mérlegelést támadja.

Átiratában foglaltaknak megfelelően indítványait fenntartotta.

I.r. vádlott az utolsó szó jogán megismételte védekezésében hangoztatott érveit. A garázdaság tekintetében megbánását és sajnálatát fejezte ki, hogy nem tanúsított higgadtabb magatartást, hanem felült a provokációnak. Előadta, hogy családja és maga számára nagyon sértő és elfogadhatatlan az ítéletben a szavahihetőségüknek hiányára tett bírói megállapítás. A helyszínelés egyoldalúságára utalt és kifogásolta, hogy az ő sérüléseinek keletkezése, azok következménye kimaradt az ítéleti tényállásból. Mélyvénás trombózisát azóta is kezelteni kell. Személyi körülményeire nézve előadta, hogy 2013 júniusától decemberéig munkanélküli volt, Jelenleg egy **s.-i** általános iskolában félállású napközis tanár, fizetése havi nettó 97.000 forint.

Az ítélet tábla a bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése és 349.§ (1) bekezdése alapján felülbírált, a vádlott és védője felmentésre és enyhítésre irányuló fellebbezését **alaptalannak**, míg az ügyészi indítványban foglaltakat **alaposnak találta**.

Megállapította, hogy a törvényszék - az ügyészi és védelmi állásponttal ellentétben - vétett ugyan abszolút eljárási szabálysértést, de ez csak **II.r. vádlottat** érintette, akire az ítélet első fokon jogerőre emelkedett. A törvényszék ugyanis a Be.242.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján a kötelező védelemre tekintettel elmulasztott védőt kirendelni a II.r. vádlott képviselőjére. A bizonyítékok köréből azonban kizárva a II.r. vádlott - eljárási szabálysértéssel rögzített, ily módon törvényes bizonyítékként fel nem használható - vallomását, megállapítható, hogy a nyilatkozat nem képezte a tényállás alapját, annak megalapozottságát sem érintette, a hiánya nem bontotta meg a bizonyítási rendszert, így nem hatott ki a fellebbezéssel érintett **I.r. vádlott** vonatkozásában az érdemi felülbírálhatóságra. Olyan perrendtartási hiba I.r. vádlott tekintetében nem történt, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére adna okot.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során teljes körűen bevonta a mérlegelési körbe.

A személyi bizonyítékok két csoportra oszthatók. A **vádlott családja** tagjainak vallomásai képezik az egyik oldalt, a másik a sértetti-házaspár, illetve a szomszédok, **2. tanú** és felesége, továbbá a zajokat észlelő, majd a cselekményt követően **III.r. vádlotték** kertjében lévő tégladarabokat látó **1. tanú**, továbbá a veszekedés hangjaitól megijedő **3. tanú** vallomásai. A törvényszék kifejtette, hogy **I.r. vádlott**, **II.r. vádlott**, **II.r. vádlott felesége**, és **I.r. vádlottné** vallomásait azért nem tudja elfogadni, mert ellentétesek az okirati bizonyítékokkal, valamint **III.r. vádlott** és felesége vallomásaival, illetve a tanúk nyilatkozataival. Az a körülmény, hogy valamennyien egy utcában laknak, önmagában nem alapozza meg a családokon kívülálló tanúk elfogultságát.

A cselekmény előzményét képező konfliktus alapjára nemcsak a tanúk nyilatkoztak egybehangzóan, hanem rendelkezésre álltak a **vádlotték** által kezdeményezett birtokvédelmi eljárás iratai is. Az eszközként használt tégladarabok feltalálási helyét, a pisztolyt, a vasdarabot a helyszínelő rendőrök jegyzőkönyvükben rögzítették, de az **I.r. vádlott** által hivatkozott, **III.r. vádlott** kezében látott, fenyegetésre használt botot nem lelték fel. Az I.r. vádlott- állítása szerint - a bottal való támadás hatására vette magához az utcára való kimenetel előtt gázpisztolyát. Meghallgatták a rendőrök a helyszínen lévő mindkét felet, de a nyilatkozatokban senki nem tett említést botról.

A fegyver tekintetében értékelte a bíróság a szakvéleményt, **III.r. vádlott** homlokán, illetve alkarjain keletkezett, védekezésre utaló sérüléseire pedig az orvos-szakértő aggálytalan véleménye, nyilatkozata tartalmazott objektív adatokat.

Törvényszék bizonyítékértékelő tevékenysége megfelel a jogszabályi előírásoknak, mérlegelése okszerű, logikus volt.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve, helyes tényállást állapított meg, amely csak kis részben megalapozatlan. Ennek oka az, hogy a tényállás személyi része

hiányos, mivel az I. vádlott személyi körülményei részben változtak, valamint a történeti tényállás is helyesbítésre szorul a főügyési átirat iránya szerint (Be. 351. § (2) bekezdés a/ pont).

I.r. vádlott 2013. december óta félállásban napközis tanárként S.-ban dolgozik, havi nettó jövedelme 97.000 forint (Bf.15/2013/7. jkv.).

Az ítélet 4. oldal utolsó bekezdését akként módosítja, hogy a gáz-riasztópisztollyal kétszeres csőtorkolat távolságból; 13 cm-ről leadott lövés nem volt alkalmas maradandó fogyatékoság okozására, mivel ténylegesen **III.r. vádlott** mellkasára irányultak. Az 5. oldal első bekezdésében **I.r. vádlott** elkövetéskor fennállt szándékára vonatkozó megállapítás a cselekmény minősítésére vonatkozó jogi okfejtés körébe tartozik az ítélet 9. oldal negyedik bekezdéséből viszont mellőzendő a maradandó fogyatékoság bekövetkezési lehetőségére utalás a lövéssel összefüggésben.

Az I.r. vádlott által elszenvedett sérülések megállapítását a védelem hiányolta a tényállásból, mely felvetés kapcsán a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a törvényszék a Be.2.§ (3) bekezdése alapján csak abban a körben állapíthatott meg tényeket, amelyet az ügyész a vád tárgyává tett és csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthetett, aki ellen vádat emeltek, illetve csak olyan cselekmény miatt, amelyet a vád tartalmaz. A Soproni Városi Bíróság helyesen járt el, amikor - az akkori vádirat szerint - **III.r. vádlottnak I.r. vádlott** megdobásával okozott sérülés után beállt állapotra vonatkozó orvos-szakértői vélemény alapján megállapította a vádtól eltérő minősítés lehetőségét, illetve a súlyosabban minősülő testi épség elleni cselekmény esetén hatáskörének hiányát és az ügyet áttette a hatáskörrel bíró törvényszékre. A bizonyítási eljárás eredménye alapján azonban az ügyész nem terjesztette ki a vádat, sőt, annak tényállását végindítványában akként módosította, hogy **a III.r. vádlott által I.r. vádlott** felé visszadobott tégladarab nem érte el I.r. vádlottat. A másodfokú bíróság sem sértheti a vádmonopólium fent idézett alapelvét.

A pontosított tényállás megalapozott és irányadó volt a Be.352.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban. A megalapozott tényállás azonos bizonyítékrendszer alapján történő felülmérlegelésére nincs törvényes lehetőség.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott súlyos testi sértés büntettének kísérlete tekintetében bűnösségére, helyes e bűncselekmény megnevezése is, illetőleg ahhoz fűzött jogi indokolás.

I.r. vádlott maga is elismerte, hogy garázda módon cselekedve téglát dobott **III.r. vádlott** felé, azt sem vitatta, hogy az utcán, más személyek megbotránkozására alkalmas módon kiabált, szitkozódott, a **III.r. vádlottra** a gázpisztollyal rálőtt.

A Legfelsőbb Bíróság 15. Irányelv, illetőleg a helyébe lépő 3/2013. BJE szempontjai alapján a testi épség ellen bűncselekmény tárgyi oldalának elemei; az eszközként használt tégladarabok, a gáz-riasztópisztoly, a használat módja, a lövés távolsága, **III.r. vádlott** sérüléseinek helye, jellege mind abba az irányba mutatnak, hogy **I.r. vádlott** szándéka a testi sérülés okozására kiterjedt, és tudata átfogta a 8 napon túl gyógyuló sérülés bekövetkezésének lehetőségét is, melybe belenyugodott.

Tévedett azonban a törvényszék, amikor az I.r. vádlott terhére a testi sértés büntettének kísérlete mellett halmazatban megállapította a társtettesként, csoportosan elkövetett garázdaság büntettét.

Jogos védelmi helyzetben - a személy ellen intézett támadás elhárítása érdekében - kifejtett erőszakos magatartás nélkülözi a kihívó közösségellenességet, ezért garázdaságot nem valósít meg. **III.r. vádlott** felmentése folytán tehát nincsen csoportos elkövetés, mivel e minősítő körülménynek törvényi feltétele - az alkalmazott Btk.137.§ 13. pontja értelmében - legalább három fő bűncselekményben való részvétele.

A másodfokú bíróság egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, mely szerint az I.r. vádlott által elkövetett súlyos testi sértés kísérlete mellett csak a garázdaság alapesete valósult meg, amely vétség viszont csak 2 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, tehát a testi sértés büntetével látszólagos alaki halmazatban áll - abba beleolvad -, mely alapján csak a súlyosabban minősülő, 3 éves büntetési tételű bűncselekmény megállapítására kerülhet sor.

Ugyanakkor a testi épség elleni bűncselekményt **I.r. vádlott** a garázdaságért és könnyű testi sértésért jogerősen marasztalt édesapjával, **II.r. vádlottal** közös akarat elhatározás alapján, szándékegységben valósította meg, vagyis társtettesként.

A fentiek alapján az ítéletábra **I.r. vádlottnak** a tényállásban körülírt cselekményeit egységesen 1 rb, a Btk.170.§ (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés szerint a Btk.20.§ (2) bekezdése alapján társtettesként elkövetettnek minősülő súlyos testi sértés büntette a Btk.16.§-a szerinti kísérleteként értékelte.

A megváltozott minősítés folytán **I.r. vádlott** tekintetében új büntetést kellett kiszabni.

Az ítéletábra a Btk.2.§-ában írtaknak megfelelően megvizsgálta, hogy az elkövetésekor, vagy a jelenleg hatályos törvény szerint bírálandó-e el a vádlottak cselekménye.

A Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával egyetértve az ítéletábra megállapította, hogy a 2012. évi C. törvény rendelkezései - a középértékes szabály bevezetése és a pénzbüntetés egy napi tétele alsó határának jelentős megemelése folytán - nem tesznek enyhébb elbírálást lehetővé **I.r. vádlott** vonatkozásában, így a Btk. 2.§-ra tekintettel az elkövetésekor hatályos anyagi jogi szabályok alkalmazásától nem lehet eltérni.

Az elsőfokú bíróság a büntetékiszabási tényezőket feltárta, a súlyuknak megfelelően értékelte. További enyhítő körülmény a tartós betegsége, és immár jelentős időmúlás, mely a bűncselekmény elévülési idejét meghaladja. A felmentés és megváltozott helyes minősítés folytán a III.r. vádlott közreható magatartása enyhítő, a garázda jellegű elkövetési mód pedig már súlyosító körülmény, csakúgy, mint a bűncselekmény elkövetéséhez használt gázriasztófegyver különösen veszélyes volta.

A helyesbített bűnösségi körülményekre, és a vádlott jelen ügyben elbírált cselekmény köznyugalmat is sértő jellegére tekintettel az első fokon a Btk. 51.§ (1) és (2) bekezdése

alapján - a Btk. 87.§ (2) bekezdés e/ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott joghátrány nemében, mértékében is helytálló, arányos, szükséges és egyben elégséges a büntetési célok eléréséhez, annak további enyhítésére nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.I.524/2010. szám alatt bevételezett 1., 2. és 3. tétel alatt nyilvántartott tégladarabok jogi sorsáról az elsőfokú bíróság tévesen rendelkezett, amikor azokat a Btk.77.§ (1) bekezdés a/ pont alapján - mint az elkövetés eszközeit - elkobozta. E törvényhely (3) bekezdése értelmében nem lehet elkobozni azt a dolgot, ami nem az elkövető tulajdona. A tégladarabokat a tényállás szerint az utcán vette fel **I.r. vádlott**, vagyis azok nem az ő tulajdonában voltak. A bűnjelek - az ügyész álláspontot osztva - valóban nem veszélyeztetik a közbiztonságot, birtoklásuk nem ütközik jogszabályba, így más ok sem merül fel, ami az elkobzást megalapozná. Ezért másodfokú bíróság a Be.155.§ (1) bekezdése szerint eljárva lefoglalásukat megszüntette és a (8) bekezdés alapján megsemmisítésüket rendelte el, mivel értéket nem képviselnek, illetve azokra senki nem tartott igényt.

Az ítélet tábla rögzítette továbbá, hogy I.r. vádlott személyazonosító okmányának száma: ..., megváltozott tartózkodási helye: ...szám.

Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek.

A kifejtettek szerint az ítélet tábla a Győri Törvényszék 2012. november 21. napján kihirdetett B.324/2010/12. számú ítéletét **I.r. vádlott** vonatkozásában a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, egyekben a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2014. január 9. napján

Dr. Zólyomi Csilla sk.	. Vajda Edit sk.	. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2012. november 21. napján kihirdetett B.324/2010/12. számú ítéletének meg nem változtatott része **I.r. vádlott** vonatkozásában 2014. január 9. jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Győr, 2014. január 9. napján

. Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: